

at selv ved de virkelig nødvendige Loves Behandling burde der efter min Formening ikke tales Mere end absolut nødvendigt, ligesom og at min almindelige Betragtning af Forholdene meget gjerne maa siges at føre saa vidt, at ikke blot Nævningeloven, men ogsaa de to andre paa Dagsordenen opførte Sager, som staae i Forbindelse dermed, burde forblive ubehandlede i dette Dieblif, og det af den gode Grund, at de slet ikke burde fremkomme her under de forandrede Forhold uden som Led i en det Hele omfattende, omhyggelig lagt Fremtidsplan. Som Vidnesbyrd om, at de ikke ere og da heller ikke efter Forholdene kunde være det, skal jeg kun tillade mig at henvide til, at den ærede Justitsminister ved Forhandlingerne i Mandags, idet han berørte Lovudkastet om Politivæsenet, selv erklærede, at efter hans Opfattelse burde der vistnok paa Politigebetet blive Spørgsmaal om at benytte kommunale Kræfter, navnlig de større Eiendomsbesiddere, en Betragtning, der forekommer mig at have ikke saa lidet Værd, men som jo aabenbart, naar den fulgtes, maatte faae en saa gjennemgribende Indflydelse paa det nævnte Lovudkast, at det maatte blive et ganske andet Lovudkast, og slet ikke det nærværende. Igeoverfor det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 7de Kreds (Casse) og flere andre ærede Medlemmer har jeg endnu en Bemærkning at gjøre. Det er blevet sagt, at naar jeg har fremhævet, at Tidsforholdene være ugunstige for slige Reformers Gjennemførelse, fordi Stemningen var slap, og man ikke følte sig særdeles kaldet til Oeltagelse i den offentlige Virksomhed, saa maatte deraf følge, at man just saameget mere skulde sthynde sig med Reformerne, her i dette Tilfælde Indførelsen af Nævningeinstitutionen, for derved at hjælpe Stemningen op. Ja, det kan være ganske sandt, at Stemningen bør man hjælpe op, men det er dog virkelig at stille ublue Fordringer til denne Institution, at den skulde kunne raade Bod paa de uheldige Tidsforhold, bidrage med til at læge Krigens Saar, en Institution, der albrig turde stilles blot for Vind og Bove, men ved sin Indførelse absolut behøver Bestyttelse og al mulig Hjælp fra Befolkningens Side. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Kreds (Alberti) henlede det

ærede Things Opmærksomhed paa, at jeg, da denne Sag forrige Gang var til Behandling her i Salen, ogsaa da henviste til Tidsforholdene og Tidens Tryk. Sa, deri har det ærede Medlem ganske Ret, men jeg vil bede ham erindre, hvornaar det var, jeg ubtalte dette; det var i Slutningen af dette Mars Januar Maaned, saa Dage attsaa, forinden den stæbnesvangre Krig udbrød, og jeg vil nu henstille, om det ikke maatte siges at være et Dieblif, der var saa usikkert som vel muligt til at behandle en saadan Sag. Og jeg skal fremdeles bede erindre, hvad vel Resultatet blev af, at vi den Gang fremmede denne Sag; det blev, at vi fik den i Udvalg, og jeg erindrer godt, hvor lidet hyggeligt det var for Udvalgets Medlemmer i saa alvorfulde Tider at skulle beskæftige os med Materier af den Art, uden anden Udsligt end den, i bedste Fald at bringe det til en Udvalgsbetænkning; og som saa Sagen, naar vi skulde tale alvorligt, derved i Virkeligheden et Skridt videre? Det samme ærede Medlem kunde for Øvrigt meget godt foreholde mig, at jeg ved disse Sagers Behandling ligesaa Behændelsen af har søgt at holde igjen, og det uagtet jeg har erklæret mig for en Ven af Institutionen. Men naar jeg har søgt at holde igjen, saa har det været, fordi det forekom mig, at jeg ikke saa sjældent mødte umodne og uklare Bestræbelser for at fremme den, Bestræbelser uden egentligt Værd. Jeg for mit Vedkommende har fra første Tærd sagt og siger endnu idag, at naar Nævningeinstitutionen er tilstrækkelig forberedt, naar den er indrettet, som den bør være det, og naar den kan indføres i det beleilige Dieblif, saa er Institutionen efter min Overbeviisning et virkelig Gode, som man paa ingen Maade skal være bange for at tage imod; men jeg har ogsaa altid sagt og siger endnu idag, at naar den ikke er tilstrækkelig forberedt, naar den ikke er indrettet, som den bør være, og naar man vil indføre den i et ubeleiligt Dieblif, saa er det, at indføre Institutionen, Noget, som man ikke skal gjøre. Nu kan det ærede Medlem selv afgjøre, om en saadan Slutning til Sagen, som han vil give den, er af den Bestaffenhed, at Institutionen dermed kan være tjent; men jeg for mit Vedkommende har slet ingen Tvivl om, at jeg paa min Maade